Fra Det Kgl. Biblioteks tekstportal (tekster.kb.dk)

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Udrag fra Kun en Spillemand

Citation: Andersen, H. C.: ”Kun en Spillemand”, i Andersen, H. C.: *Kun en Spillemand*, udg. af Mogens Brøndsted , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, cop. 1988, s. 180. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-andersen05val-shoot-idm139867560212256/facsimile.pdf (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Kun en Spillemand

iaar faae vi Ingenting! men er Høsten velsignet, da sukker han ogsaa: Herre Gud, ja nu er der saa meget, hele Landet over, at man faaer Ingenting for det! Han klager og klager! skulde vi da ikke have Lov dertil, vi, som have Sands for Naturskjønhed, ak, den er hos os flygtig som Regnbuen, i det mindste see vi dem begge under samme Betingelser – altid med en Byge over Hovedet!»

Det var *Naomis* Anskuelser. Fædrelandskjærlighed eiede hun ikke, sagde den gamle Grevinde, og Christendom havde hun ikke heller, forsikkrede Herr *Patermann*. Kunde han end ikke gjøre hende til selve Antichristen, saa erklærede han hende dog i Forhold til denne som en qvindelig *Jean Baptist*, der tydede paa hiins snare Fremtræden. I religieus Henseende var hendes Anskuelse hverken ascetisk eller hellenisk, snarere var hun en forudflyvende Partigængerske af »det unge Tydskland«; man vil indvende herimod, at hun inter Indblik havde i Philosophien, men man behøver kun ganske homøopathisk at have nydt den, for at være saa god som største Delen af denne Skole, kun at man eier Veltalenhed, samt veed og tillige følger det saakaldte ellevte Bud.

Hr. *Patermann* brummede den gamle Vise: »ein schlechter Christ!« og den gamle Grevinde sang sit: »Danmark, deiligst Vang og Vænge!« og meente, at intet andet Land overgik vort; hun kjendte rigtignok intet uden det.

»Jeg er ingen Digter, som synger for at faae Dannebrogsorden!« sagde *Naomi*, »jeg er ingen patriotisk Taler, som vil have Plads i de Danskes Characteerbog: Statscalenderen; hvad der er smukt erkjender jeg, og gjorde de Andre ikke formeget deraf, vilde jeg maaskee ogsaa være begeistret!« Det var Sandhed, hun beundrede maaskee mere end hine den grønne, duftende Skov, de dristigt formede Skyer, Havet og Kæmpehøiene med de blomstrende Brombærranker, men hun vidste ogsaa, at der fandtes større Skjønheder i Guds Verden, og at Climaet hos os er elendigt.

»Du skulde rigtig reise hen, hvor det var bedre!« blev saaledes altid Grevindens Omqvæd til *Naomis* Climavise.

»Jeg tænker ogsaa paa det!« var Svaret.

Saaledes gik Sommeren 1819; en Reise, rigtignok en ganske lille, et Vinterophold i Kjøbenhavn forestod. *Naomi* skulde være i et med det grevelige beslægtet adeligt Huus, hvor alt Rigt og Prægtigt mødtes, hvor naturligviis ogsaa Landets skjønne Aander kom, hvis Hu-